

Plače dievča,
horké slzy leje,
že sklámané
sú jeho nádeje.

Neplač, drahá,
nermuť sebě líce,
veď ty nájdeš
iných na tisíce.

Čo mňa po tych,
ked tych nemám ráda,
moje srdce
len jedného žiadá.

Preňho roním
slzy mojich očí,
naňho myslím,
jak ve dně, tak v noci.

Pre mňa není
viacej potěšeňá,
mňa dovedú
do hrobu súžeňá.

Uviadnem jak
s bíléj růže kvítek,
ked ho zničí
zlé počasí všecek.

Zdrav bud', milý,
zdrav bud', duša moja,
pre teba já
nemám viac pokoja.

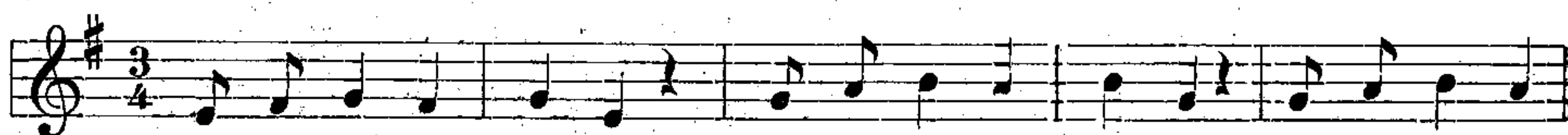
Ked počuješ
smutný hlásek zvonů,
pomodli sa
za dušu ubohú.

XVIII. Vínek.

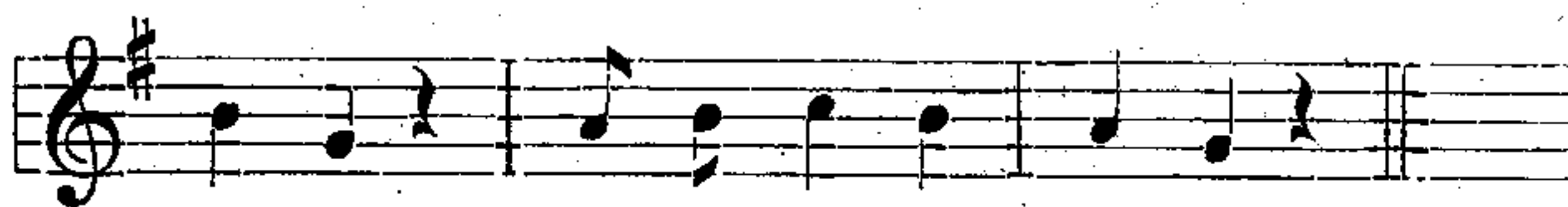
790.

Z Hutiska.

Volně.



A co se ti stalo, má panen-ko ble-dá, že to-bě ma-



ti-čka drahých léků hledá?

A co se ti stalo,
má panenka bledá,
že tobě maticka
drahých léků hledá.

Co je mně, synečku,
po tak drahém léku,
když nesmím víc nosit
pentličky v lelíku.